

ZASADY REALIZACJI PROCEDURY „NIEBIESKIE KARTY”

1. Niepokój każdego pracownika powinna wzbudzać sytuacja, gdy dziecko jest zaniedbane, lęklive. Jego uwagę powinna zwrócić również niechęć do rozebrania się do badania czy też widoczne ślady na ciele, które mogą świadczyć o tym, że dziecko padło ofiarą przemocy domowej. Wyżej wymienione przesłanki, choćby niepoparte żadnymi dowodami, stanowią podstawę do zastosowania procedury „Niebieskie Karty”.
2. W przypadku wystąpienia podejrzenia, iż obrażenia są efektem przemocy lub zaniedbań w rodzinie lekarz/pielęgniarka/położna lub inny pracownik medyczny podejmuje działania związane z uruchomieniem procedury „Niebieska Karta”.
3. Zgłoszenia o podejrzeniu przemocy domowej względem dziecka może dokonać również samo dziecko lub członek rodziny.
4. Procedurę wszczyna się, wypełniając formularz „Niebieska Karta – A”, co odbywa się w obecności dziecka. Może się zdarzyć, że dziecko dotknięte przemocą domową, często kierowane lękiem przed konsekwencjami, nie zgadza się na współpracę w ramach procedury albo z innych powodów rozmowa z nim jest niemożliwa lub utrudniona. Nie wstrzymuje to jednak działań interwencyjnych, ponieważ pomoc podjęta na podstawie procedury „Niebieskie Karty” nie wymaga zgody osoby dotkniętej przemocą domową.
5. Czynności podejmowane i realizowane w ramach tej procedury przeprowadza się w obecności rodzica, opiekuna prawnego lub faktycznego. Jeżeli osobami, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc wobec dziecka, są rodzice, opiekunowie prawni lub faktyczni, działania z udziałem dziecka przeprowadza się w obecności pełnoletniej osoby najbliższej. Osobą najbliższą w rozumieniu tych przepisów są w przypadku dziecka przede wszystkim dziadkowie lub pełnoletnie rodzeństwo.
6. W miarę możliwości działania z udziałem dziecka, co do którego istnieją podejrzenia, że jest dotknięte przemocą domową, powinny być prowadzone z udziałem psychologa. Dziecko powinno mieć zaufanie do swoich rozmówców i czuć się bezpiecznie. Ponadto musi mieć pewność, że ani sprawca, ani osoby trzecie nie słyszą prowadzonej z nim rozmowy, a przede wszystkim, że informacje te nie będą w przyszłości takim osobom udostępniane.
7. Po wypełnieniu formularza „Niebieska Karta – A” osobie dotkniętej przemocą w rodzinie przekazuje się także formularz „Niebieska Karta – B”, który zawiera ważne pouczenie. Jeżeli osobą dotkniętą przemocą w rodzinie jest dziecko, pouczenie przekazuje się rodzicowi, opiekunowi prawnemu lub faktycznemu albo innej osobie, która zgłosiła podejrzenie stosowania przemocy w rodzinie. Pouczenia nie przekazuje się osobie, wobec której istnieje podejrzenie, że stosuje przemoc w rodzinie. Jeżeli podejrzanym o stosowanie przemocy w rodzinie jest jeden z rodziców dziecka, to powyższy formularz należy przekazać jedynie drugiemu z rodziców.

8. Lekarz/pielęgniarka/położna lub inny pracownik medyczny wypełniając formularz „Niebieska Karta – A” ma obowiązek poinformowania strony zainteresowanej o możliwości otrzymania zaświadczenia lekarskiego o przyczynach i rodzaju szkód ciała związanych z przemocą w rodzinie.
9. Wypełniony formularz „Niebieska Karta – A” przekazuje się osobie odpowiedzialnej za monitorowanie realizacji Standardów Ochrony Małoletnich – Renata Wojciechowska, która przekazuje go niezwłocznie do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego działającego w gminie/dzielnicy, powołanego przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta. Powinno to nastąpić niezwłocznie, lecz **nie później niż w terminie 5 dni od wszczęcia procedury**. Kopię przekazanego formularza należy pozostawić w Jednostce.
10. Warto też pamiętać, że na mocy rozporządzenia w sprawie procedury „Niebieskie Karty” osoba zakładająca formularz „Niebieskiej Karty” ma obowiązek udzielić rodzicowi dziecka dotkniętego przemocą domową kompleksowej informacji:
  - możliwościach uzyskania pomocy, w szczególności psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej, oraz wsparcia, w tym informacji o instytucjach i podmiotach świadczących specjalistyczną pomoc na rzecz osób dotkniętych przemocą domową,
  - na temat możliwości podjęcia dalszych działań, które mają na celu poprawę sytuacji dziecka, co do którego istnieje podejrzenie, że jest dotknięte przemocą domową.
11. Personel może również prowadzić rozmowy z osobami, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc domową. Rozmowa ta może dotyczyć wyłącznie konsekwencji stosowania przemocy w rodzinie oraz informacji o możliwościach leczenia lub terapii i udziale w programach oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową.